Augustin Barruel

nauczyciel
jezuita, guwerner, uczeń, pisarz
Ur. 2.10.1741, Villeneuve-de-Berg
Zm. 5.10.1852, Paryż

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Przed wstąpieniem do jezuitów studiował nauki humanistyczne w College w Tournon. W 1756 roku wstąpił do zakonu.

Etapy kariery dot. edukacji

W trakcie formacji wykładał gramatykę w placówce w Tuluzie. Po usunięciu z Francji jezuitów w 1764 roku zmuszony do opuszczenia kraju (ostatecznie wyświęcony w 1768 roku). Przez Rzeczpospolitą dotarł na Śląsk, gdzie odbył studia teologiczne. Podjął także wykładanie na Morawach, skąd wyruszył do Francji jako preceptor słowackiej rodziny arystokratycznej. Od lipca 1774 do maja 1777 był guwernerem dzieci Franciszka Ksawerego Wettyna w czasie ich pobytu w Chaumot, a następnie w Pont-le-Roi. W tym okresie pracował także nad inwentarzem rękopisów w kolekcji księcia Franciszka Ksawerego.

Fakty z życia osobistego

Pod pseudonimem Helviennes opublikował teksty antyoświeceniowe. W 1793 roku wydał "Histoire du clergé pendant la Révolution française" (Londyn 1793). Opowiadał się za teorią, że ilumianci bawarscy przeniknęli do masonerii i innych grup, aby przejąć władzę polityczną. Jego największym sukcesem były jego czterotomowe wspomnienia z okresu rewolucji francuskiej "Mémoires pour servir à l'histoire du Jacobinisme", vol. 1-5, Hamburg 1797-1799.

Żył w XVIII-XIX wieku.

Bibliografia

Podmiotowa

1. Archives departemantales de l’Aube, Troyes, Fonds de Saxe, EE 1486 – EE 1530, *Korespondencja Franciszka Ksawerego Wettyna*.
2. A. Barruel, *Mémoires pour servir à l'histoire du Jacobinisme*, Hamburg, 1797-1799.

Przedmiotowa

1. A. Jakuboszczak, *O życiu rodzinnym i edukacji córek księcia Franciszka Ksawerego de Saxe w świetle dokumentów Archives departemantales de l’Aube*, Biuletyn Historii Wychowania, 28, 2012.